

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Gojean Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 15.06.2020 – 23.03.2021;
2. Instanța de apel: 19.04.2021 – 19.10.2022;
3. Instanța de recurs ordinar: 13.01.2023 – 22.02.2023.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 martie 2021, inculpatul Gojean Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e) și f) Cod penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și art. 70 alin. (3), art.79 Cod penal i s-a stabilit pedeapsa sub formă 2 (doi) ani 4 (patru) luni închisoare, fără amendă, în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea, aplicată lui Gojean Gheorghe, s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, obligându-l pe aceasta să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a dispus încasarea din contul lui Gojean Gheorghe în beneficiul statului suma de 128 (una sută douăzeci și opt) lei, cu titlul de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut, că inculpatul Gojean Gheorghe, la data de 23 iunie 2019, în jur de ora 12:30, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu două persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, acționând după planul

criminal bine chibzuit în prealabil, s-au întâlnit cu Verdeș Igor pe adresa mun. Chișinău, str. N. Costin 45. Ajungând pe adresa nominalizată, Gojean Gheorghe s-a apropiat de autovehiculul de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare XXXXX și a urcat pe bancheta pasagerului din față unde sub pretextul procurării a primit de la Verdeș Igor două telefoane mobile de model „iPhoneX” în valoare totală de 1100 Euro, care conform ratei de schimb oficial al BNM a constituit suma de 22 644 lei, după care, acționând prin intenție directă în vederea realizării planului comun dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i leziuni corporale exprimate prin excoriație și echimoze la nivelul feței, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată. În circumstanțele nominalizate, una din persoanele în privința căreia cauza a fost disjunsă în procedură separată, în vederea realizării planului comun, s-a apropiat de ușa șoferului autovehiculului supra-vizat pentru a-l împiedica pe Verdeș Igor să părăsească mijlocul de transport până la transmiterea obiectelor vizate lui Gojean Gheorghe. Tot atunci, a doua persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, s-a aflat în imediata apropiere a autovehiculului nominalizat, în vederea neadmiterii implicării terțelor persoane în curmarea acțiunilor infracționale comune. Intrând în posesia bunurilor sustrase Gojean Gheorghe împreună cu acele două persoane, în privința cărora dosarul a fost disjuns, a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție, cauzând-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 22 644 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Buinovski Daniela, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Gojean Gheorghe să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, iar cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și a prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 4 (patru) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit prevederilor art. 90¹ Cod penal a dispune termenul de închisoare de 1 an și 2 luni spre executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul termenului de pedeapsă de 1 an și 2 luni închisoare să fie suspendat condiționat.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului Gojean Gheorghe, sentința este nefondată sub aspectul blândeții pedepsei stabilite sub formă de suspendarea condiționată, deoarece instanța de judecată nu a luat în considerație în cumul toate circumstanțele stabilite la aplicarea pedepsei, rezultând din gravitatea infracțiunii;

- pedeapsa aplicată inculpatului este greșit individualizată, neproportională faptei și pericolului social al infracțiunii, deoarece infracțiunea incriminată a fost

comisă cu aplicarea violenței față de persoană, iar aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal - lipsită de temei juridic și neargumentată;

- instanța de fond nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Aplicarea unei pedepsei mai blânde, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane;

- pedeapsa stabilită nu va face altceva decât să-l favorizeze pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane din societate va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului și a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Trebuie de menționat că, aplicarea unei asemenea pedepse, în speță, nu creează inculpatului careva incomodități și doar îl instigă în a mai comite infracțiuni, doar pe viitor să fie mai prudent și să nu comită „greșelile” care le-a comis și datorită cărora acțiunile acestuia au fost deconspirate;

- pedeapsa stabilită inculpatului Gojean Gheorghe este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și din partea altor persoane;

- scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Gojean Gheorghe nu poate fi atins decât prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, care are scopul educativ menit asupra acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2022, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către procurorul Buinovski Daniela, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Gojean Gheorghe încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de către mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Gojean Gheorghe, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte, de către părțile la proces.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Gojean Gheorghe, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. lit. b), e), f) Cod penal se califică ca infracțiune gravă, pentru care legea prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Instanța de apel a menționat că din materialele cauzei penale rezultă că, inculpatul Gojean Gheorghe a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Totodată, instanța de apel a reținut că, la data comiterii faptei prejudiciabile, inculpatul Gojean Gheorghe avea vârsta de 17 ani.

În conformitate cu art. 76 Cod penal instanța de fond a reținut circumstanțele atenuante - căința sinceră și săvârșirea infracțiunii de către un minor.

În conformitate cu art. 77 Cod penal instanța de fond nu a reținut careva circumstanțe agravante.

Prin urmare, instanța de fond având în vedere criteriile de individualizare a pedepsei penale, de procedura în care s-a examinat cauza, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, ținând cont de faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal prezintă un grad prejudiciabil mai sporit în raport cu alte infracțiuni din grupul celor care au același caracter prejudiciabil, or, s-a atentat la mai multe valori sociale: viața, sănătatea, proprietatea persoanei agresate, în scopul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, precum și în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului Gojean Gheorghe poate fi posibilă prin aplicarea pedepsei de 2 ani 4 luni închisoare, fără amendă în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont și de prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Continuând individualizarea pedepsei penale, instanța de fond, ținând cont de persoana inculpatului Gojean Gheorghe care, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, a comis infracțiunea în perioada minoratului, având vârsta de 17 ani, circumstanță excepțională, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, instanța de fond a concluzionat că, reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă

fără ca acesta să fie izolat de societate și nu este rațional ca Gojean Gheorghe să execute real pedeapsa închisorii.

Prin urmare, în privința inculpatului Gojean Gheorghe în conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a dispus condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i-se un termen de probă de 2 (doi) ani.

În contextul dat, instanța de apel având în vedere materialele cauzei penale și lucrările instanței de fond, a respins ca nefondată solicitarea de apel formulată de partea acuzării cu privire la agravarea pedepsei, or, concluzia instanței de fond referitor la pedeapsa potrivită inculpatului Gojean Gheorghe, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, care se referă la scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei. Or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului - acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

În acest context, instanța de apel apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, ținând cont de personalitatea inculpatului Gojean Gheorghe care, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, a comis infracțiunea în perioada minoratului, având vârsta de 17 ani, circumstanță excepțională, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Or, instanța de apel a apreciat că, executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, cu suspendarea parțială a executării pedepsei (art. 90¹ Cod penal), după cum a solicitat acuzatorul de stat nu este rațională și acesta merită o șansă de a demonstra că corectarea sa este posibilă fără punerea în executare a pedepsei, cu acordarea posibilității ca în perioada de probațiune, prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel a respins solicitarea acuzatorului de stat privind stabilirea inculpatului Gojean Gheorghe a unei pedepse mai aspre, or, acuzatorul de stat a invocat criterii generale care urmează a fi reținute de către instanța de judecată în procesul de individualizare a pedepsei penale, nefiind invocate careva circumstanțe directe care să fie raportate la personalitatea inculpatului și în baza cărora să fie concluzionat despre necesitatea izolării inculpatului de societate.

În cadrul ședinței de judecată, în instanța de apel s-a stabilit că, inculpatul Gojean Gheorghe se deține în penitenciar în legătură cu ispășirea pedepsei în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, din spusele inculpatului a fost condamnat în mai 2020, însă aceste circumstanțe nu pot fi reținute la verificarea legalității și temeiniciei sentinței contestate, așa cum, la data pronunțării s-a stabilit că, inculpatul anterior nu a fost judecat, iar careva circumstanțe agravante nefiind reținute.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că, în prezenta cauză, personalitatea inculpatului prezintă garanțiile unei conduite ce permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență și de a acorda inculpatului posibilitatea de a păși pe calea corectării și reeducării și de a trage concluziile necesare și de a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața acestuia.

Or, corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

În contextul raționamentelor expuse supra, instanța de apel a reținut că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Gojean Gheorghe instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată - art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, așa cum au fost reduse prin aplicarea alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul Țurcanu Svetlana, în termen, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei atacate în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs procurorul a indicat următoarele motive :

- potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- totodată, în sensul prevederilor art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului și în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- în cazul dat, instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel a procurorului a admis erori de drept cu privire la individualizarea pedepsei penale numite și a modalității ei de executare, erori de drept prevăzute explicit de pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală;

- acuzarea de stat consideră că quantumul pedepsei numite inculpatului Gojean Gheorghe, dar și modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către instanța de fond și acceptată de către cea de apel nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită, impactul social al ei și nu în ultimul rând consecința gravă survenită în rezultatul săvârșirii infracțiunii;

- recurentul reține că, în cauza lui Gojean Gheorghe nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or, personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanțelor de fond și apel de a da dovadă de clemență în privința respectivului;

- la fel, instanța nu a ținut cont că, lipsind circumstanțe atenuante pe caz, aplicarea în temeiul art. 90 Cod penal a suspendării condiționate a executării pedepsei numite, fiind stabilit un termen de probațiune de 2 ani de zile fără aplicarea amenzii, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane;

- procurorul menționează faptul că inculpatul nu este la prima abatere, astfel Gojean Gheorghe a mai săvârșit repetat infracțiuni similare. În pofida faptului că inculpatul nu a atins vârsta de 18 de ani, deja în privința acestuia a fost intentată urmărirea penală pentru săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal. Astfel anterior în privința lui Gojean Gheorghe la faza urmăririi penale a fost dispusă încetarea urmăririi penale pe motivul împăcării părților (f.d.50);

- recurentul notează faptul că inculpatul Gojean Gheorghe, anterior a fost exonerat de răspundere penală pentru comiterea unei fapte analogice, or aceasta denotă că: inculpatul este o persoană predispusă spre comiterea infracțiunilor de acest gen, inclusiv din aceeași categorie, cu regularitate atentînd asupra unora și acelorași valori și relații sociale, inculpatul este o persoană predispusă spre aplicarea violenței față de semenii săi și utilizează cu regularitate violența în privința altor persoane, iar analiza categoriei persoanelor asupra cărora comite atacurile denotă că acțiunile acestuia sînt îndreptate împotriva persoanelor ce nu sînt în stare și nu sînt apte a opune o rezistență cuvenită atacului din partea lui Gojean Gheorghe;

- se constată că procedurile legale anterior aplicate în privința lui Gojean Gheorghe s-au dovedit a fi neefective, nu au condus la reeducarea inculpatului și nici la curmarea săvârșirii de către acesta a unor alte infracțiuni;

- se atestă că inculpatul încă de la faza de urmărire penală cît și în instanță de judecată se eschiva de a se prezenta atît în fața organului de urmărire penală cît și în fața instanței de judecată, sfidînd legea: la data de 05.03.2020 fiind dispuse inițierea investigațiilor în vederea căutării învinuitului Gojean Gheorghe (f.d.135), fiind anunțat în căutare la data de 11.03.2020 (f.d. 136), ca ulterior acesta să fie găsit de colaboratorii de poliție și adus în fața instanței de judecată (f.d.140); nu a reparat paguba materială, nefiind găsit un telefon mobil;

- instanța de judecată nu a motivat din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul Gojean Gheorghe să execute parțial termenul pedepsei stabilite;

- la caz, deși instanța de apel a reținut că inculpatul Gojean Gheorghe a mai comis o infracțiune similară în a. 2018, a trecut doar în revistă respectivele circumstanțe, dar fără a ține cont de aceste aspecte care caracterizează persoana inculpatului la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de fond nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului Gojean Gheorghe este posibilă fără izolarea lui de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunii comise, iar instanța de apel, insuficient și-a motivat soluția în partea ce ține de respingerea argumentelor din apelul procurorului în această parte și menținerea pedepsei stabilite de către instanța de fond;

- procurorul menționează că inculpatul Gojean Gheorghe și-a recunoscut în instanța de fond vinovăția și a acceptat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută la art.364¹ Cod de procedură penală doar pentru a putea pretinde la stabilirea în privința sa a unei pedepse penale condiționate, în condițiile în care probe incontestabile dovedesc vinovăția lui;

- acuzarea de stat reține că instanța de apel nu au dat deplină eficiență prevederilor art.61 și art.75 Cod penal;

- se constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele individualizării pedepsei și în concluziile sale să expună aprecierea clară și motivată a acestora.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de apel nu s-a expus motivat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că temeiurile de recurs și motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor indicate de acesta, că: „*instanța de apel nu s-a expus motivat asupra tuturor argumentelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, în prezenta speță nu s-a confirmat, or decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței, just constatând că prin probele administrate în faza de urmărire penală, se demonstrează vinovăția acestuia în comiterea acestei infracțiuni și instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor expuse în apelul procurorului Buinovski Daniela.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Se atestă că procurorul contestă decizia instanței de apel doar în partea stabilirii pedepsei, considerînd-o prea blîndă, motiv din care instanța de recurs se va expune doar în partea dată.

Astfel, din materialele cauzei penale se constată că instanțele judecătorești inferioare și-au motivat eficient soluția și au constatat că pedeapsa stabilită inculpatului Gojean Gheorghe în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e) și f) Cod penal este în conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 79, 90 Cod penal.

Motivele recurentului, precum că instanțele judecătorești inferioare incorect au individualizat pedeapsa, și neîntemeiat au aplicat în privința inculpatului Gojean Gheorghe prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului Gojean Gheorghe în baza articolului incriminat, instanțele judecătorești inferioare, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 70 alin. (3), 75, 79 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, de vârsta acestuia – a comis infracțiunea fiind minor, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse, sub formă de 2 ani 4 luni închisoare, fără amendă, în penitenciar de tip semiînchis, și în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicată lui Gojean Gheorghe, cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 2 ani.

În cauza deferită judecării, se constată că, instanța de apel menținând sentința acordată deplină eficiență prevederilor art. 61, 70 alin. (3), 75, 79, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, a ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, prezența circumstanțelor atenuante – căința sinceră și săvârșirea infracțiunii de către un minor, lipsa circumstanțelor care agravează răspunderea inculpatului, de faptul că inculpatul Gojean Gheorghe a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, regretă cele comise și se căiește sincer, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a mai fost tras la răspundere penală și nu are antecedente penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi.

Totodată, instanța de apel întemeiat a respins solicitarea procurorului privind stabilirea inculpatului Gojean Gh. a unei pedepse mai aspre, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, constatînd că *acuzatorul de stat a invocat criterii generale care urmează a fi reținute de către instanța de judecată în procesul de individualizare a pedepsei penale, nefiind invocate careva circumstanțe directe care să fie raportate la personalitatea inculpatului și în baza cărora să fie concluzionat despre necesitatea izolării inculpatului de societate. În cadrul ședinței de judecată, în instanța de apel s-a stabilit că, inculpatul Gojean Gheorghe se deține în penitenciar în legătură cu ispășirea pedepsei în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, din spusele inculpatului a fost condamnat în mai 2020, însă aceste circumstanțe nu pot fi reținute la verificarea legalității și temeinicei sentinței contestate, așa cum, la data pronunțării s-a stabilit că, inculpatul anterior nu a fost judecat, iar careva circumstanțe agravante nefiind reținute.*

Argumentul recurentului precum că „pedeapsa stabilită inculpatului Gojean Gheorghe este prea blîndă”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și declarativ,

or instanța de apel s-a expus pe larg și întemeiat asupra acestui argument la pct. 5.5-5.9 din decizia sa.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorilor de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

De asemenea, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apel, descrise în pct.3 a prezentei decizii și la f.d.220-221, vol. I, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d.58-68, vol. II), s-a expus motivat, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, argumentat asupra chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de procuror, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din aceste motive, instanța de recurs a ajuns la concluzia că recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Gojean Gheorghe XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 martie 2023**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie